Figuri de mari fotbalişti:

FRANZ BECKENBAUER

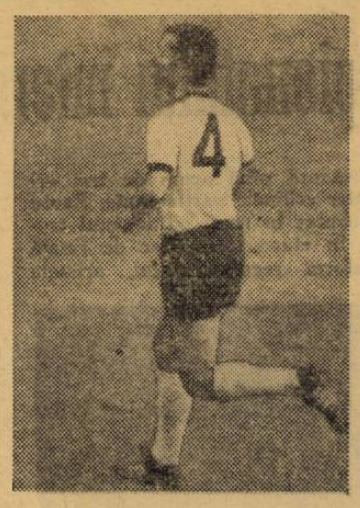

Cînd băieţii lui Fritz Walter *se întorceau victorioşi de la Berna, în mulţimea ce-i aclama la München se afla şi un copil de 8 ani,* Franz Beckenbauer, *fiul unui mic funcţionar de poştă. Prea mărunt pentru a putea răzbi să-l vadă pe* Fritz Walter *arătînd cupa* Jules Rimet *miilor de oameni, micul jucător însă (căci Franz, născut imediat după încetarea războiului, la 11 septembrie 1945, era deja „ucenicul vrăjitor" al balonului din cartierul Giesing, păşind deseori porţile bătrînului stadion municipal din apropiere) s-a jurat în aceeaşi zi că va ajunge şi el un mare jucător.*

Iar peste 12 ani Franz Beckenbauer *lupta pentru recucerirea Cupei Mondiale. Şi chiar dacă n-a putut decît s-o privească îndeaproape la banchetul oferit în cinstea învingătorilor, el a cucerit definitiv, la 20 de ani, galoanele aurite ale reputaţiei internaţionale. Pentru că în Anglia, cununa celebrităţii n-a împodobit doar fruntile învingătorilor insulari, ci şi pe cele ale unor jucători ca* Eusebio, Beckenbauer, Iaşin *şi alţii, care prin marea lor măiestrie fotbalistică şi prin autentica lor ţinută sportivă au dobîndit admiraţia miltoanelor de spectatori.*

Cine era Beckenbauer *cu doi ani în urmă? Un adolescent frumos şi bine făcut, cu o alură de june prim al ecranului, dar şi cu o nonşalanţă în mişcări care lăsa să se întrevadă pe terenul de joc, clasa marelui fotbalist. Antrenorul Ceaikovski de la Bayern-München a întrezărit-o şi i-a dat primul girul. Cel care cu ani în urmă a fost unul din cei mai mari halfi ai lumii şi-a dat seama că tehnica subtilă şi eleganţa, luciditatea şi calmul, precizia paselor la mari distanţe şi forţa şuturilor la poartă, dovedite de adolescentul ce purta culorile clubului de la vîrsta de 13 ani, defineau un mare jucător. Şi astfel, dintr-o speranţă,* Beckenbauer *devine o certitudine. Avea s-o dovedească foarte rapid debutul său internaţional în septembrie 1965 la Stockholm, cu prilejul meciului decisiv pentru calificarea în turneul final al C.M. dintre Suedia şi R.F.G., impunîndu-i definitiv.*

A urmat „suita engleză" care l-a adus pînă-n finala de pe Wembley şi în care rolul său solistic, în ciuda partiturii sărace pe care i-o destinase dirijorul H. Schön *(rol defensiv) a demonstrat un temperament exploziv şi ofensiv (în meciul cu Elveţia a marcat 2 goluri!), o mare virtuozitate tehnică şi certe calităţi atletice (înălţime 1,83 m, 78 kg, viteză şi detentă) care l-au consacrat ca un fotbalist modern, polivalent, stăpîn pe mijlocul terenului, dar şi cu un aport decisiv în sprijinul apărării şi atacului propriu.*

Abia întors de la „mondiale", Franz *şi-a făcut drept dar la aniversarea zilei sale de naştere, într-un cadru intim şi cu foarte multă discreţie, o... soţie! (de profesie telefonistă la Şcoala sportivă din München) care în acest an va aduce pe lume primul vlăstar al tinerei familii. Emisarii lui A. C. Milan au dorit şi ei să-i facă (mai bine-zis să-şi facă!) un dar, oferindu-i 2 milioane de mărci pentru transfer!* Beckenbauer *însă, „fermecătorul prinţ al fotbalului european" — cum îl numeşte* France Football *(a fost de altfel desemnat ca cel mai elegant jucător al „mondialelor" din Anglia) a primit doar oferta unei case de discuri, lansîndu-se ca un serios concurent (şi în afara terenului) al cîntăreţului* Peter Redenkovici, *portarul echipei rivale, München 1860.*

Şi nimeni nu s-a mirat cînd ancheta anuală a ziariştilor vest-germani, iniţiată de revista „Kicker", l-a desemnat drept cel mai bun fotbalist vest-german al anului 1966, lăsîndu-i lui Uwe Seeler, *pînă atunci port-drapelul finaliştilor de pe Wembley, umbra locului secund!*

CORESPONDENTA din BULGARIA

O AMPLĂ ACŢIUNE A FEDERAŢIEI PENTRU RIDICAREA NIVELULUI TEHNIC

● Contracte pe 4 ani pentru antrenori ● Faza finală a Cupei după sistemul C. M. ● Minimum 10 partide internaţionale pe sezon pentru echipele de A ● Secţii de fotbal în toate liceele ● Obiectivul principal: turneul olimpic din Mexic

Prima parte a campionatului s-a încheiat dar nu fără surprize. După ce a condus plutonul mult timp, lăsînd impresia că va fi un campion de toamnă indiscutabil, **Slavia Sofia** — deţinătoarea Cupei — a fost detronată după etapa a XIII-a. Marea surpriză a produs-o **Lokomotiv** — tot din Sofia —, care a început campionatul fără prea mare succes şi n-a dat semne de alte veleităţi decît acela de a nu cădea în zona retrogradării. Treptat însă, această echipă şi-a revenit, a intrat într-o fază de elan constant şi în meciul cu **Slavia**, a cîştigat cu 3—1. În modul acesta, **Lokomotiv** a egalat la puncte pe **Slavia**, pe care însă a depăşit-o prin golaveraj, devenind campioană de toamnă, spre satisfacţia antrenorului său **Berkov**, un om modest, dar care-şi cunoaşte bine meseria. Alături de **Lokomotiv** s-a situat **Botev Plovdiv**, o altă echipă care a surprins. Noul său antrenor, vechiul internaţional **Spasov**, a ştiut să folosească bine posibilităţile jucătorilor săi (în general „fără nume") şi să creeze un colectiv foarte puternic, care practică un fotbal modern. Interesant de remarcat în legătură cu **Botev** este că această echipă, pînă la meciul cu **Spartak** la Sofia, nu pierduse nici un joc în deplasare.

Asparuhov *(în dreapta, în tricou alb)* **este oprit** *din acţiune de portarul* Petrov *(Minior Pernik). Levski a cîştigat acest ultim meci din toamnă cu 2—1*

Aceste trei echipe, de altfel, au şi ocupat primele locuri în sezonul de toamnă. Şi le vor păstra în primăvară? Cred că nu. După părerea mea, lupta va fi strînsă şi de durată. Aproape de fruntaşă se află şi **T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia** — campioana (antrenor **Ormandgiev**) — cu o pleiadă de internaţionali **(Gaganelov, Penev, Iakimov, Kolev), Cerno More Varna** şi **Levski Sofia.** Aceasta din urmă a fost urmărită de multe necazuri în toamnă, dar a şi făcut greşeli, printre care aceea că şi-a ales ca succesor al antrenorului **Vytlacil** pe „secundul" **Mladenov**, un tînăr foarte corect şi cu cunoştinţe solide, dar fără calităţile necesare pentru a conduce o echipă mare. Apoi, multă vreme **Levski** a fost lipsită de serviciile lui **Asparuhov** (operat după C.M.), iar pe parcursul campionatului şi de ale altor patru titulari, dintre care **Abadjiev** şi **Sokolov** încă mai sînt indisponibili din cauza unor accidente.

Desfăşurarea şi peripeţiile campionatului de toamnă (în cursul căruia s-au marcat 299 de goluri, deci o medie de 2,49 de joc) ne dau toate motivele să aşteptăm cu mare interes returul.

Pînă atunci însă, să consemnăm un eveniment deosebit de important. Nu de mult, cercurile fotbalistice de aici au luat cunoştinţă cu viu interes de o serie de măsuri ale federaţiei, menite să contribuie la ridicarea nivelului tehnic, măsuri cristalizate în cursul unei analize pe anul 1966, a cărei primă constatare a fost că fotbalul bulgar n-a ţinut pasul cu evoluţia acestui joc pe plan mondial. Aceste măsuri afectează toate sectoarele de activitate fotbalistică. Iată-le, pe scurt:

— Pe viitor, **antrenorii vor semna cu echipele lor contracte pe patru ani**, federaţia fiind singurul organ care are dreptul să-i numească sau să le desfacă contractele. Prin această măsură, federaţia urmăreşte **să asigure stabilitatea cadrelor tehnice**, faţă de care însă, va fi **mai exigentă** mai ales în ceea ce priveşte **formarea de jucători capabili să aplice cu succes sistemele de joc „la modă"** (4—2—4, 4—3—3) şi nu să le aplice mecanic.

— Suma globală de ore de lucru tehnic şi tactic pentru echipele din prima categorie va atinge în viitor cifra de 1400 pe an.

— Faza finală a Cupei se va desfăşura după sistemul campionatului mondial.

— Echipele din categoria A vor susţine minimum 10 întîlniri internaţionale pe sezon.

— Vor fi iniţiate turnee internaţionale, dotate cu cupe speciale, organizate de ligile din Sofia, Plovdiv şi Varna.

— În următorii 3—4 ani **vor fi înfiinţate în toate liceele secţii de fotbal conduse de antrenori sau instructori calificaţi, cu scopul ca echipele şcolare să poată participa la meciurile tur-retur ale campionatelor oräşeneşti sau departamentale.**

— Începînd cu viitorul sezon, **după terminarea serviciului militar sau a studiilor, tinerii jucători** se vor înapoia la echipele lor de **origine.**

— De acum înainte licenţele **de** jucători nu vor mai fi acordate **decît tinerilor** care au bacalaureatul.

— Jucătorii de categoria A **excluşi** de echipele lor pentru joc brutal sau insuficienţă tehnică **notorie nu vor putea juca în echipe din categoria B.**

Pentru punerea în practică a măsurilor luate, federaţia pregăteşte un nou statut al fotbalului, care stabileşte drepturile şi îndatoririle jucătorilor, planul de muncă în echipele de categorie A şi B şi cel al pregătirii echipelor naţională şi olimpică în anul 1967. Pentru că obiectivul principal este turneul olimpic din Mexic.

ŞTEFAN NOIKOV

CORESPONDENTA din ITALIA

DISCUŢII ÎN JURUL SANCŢIONĂRII LUI FABBRI

Injustiţia federaţiei s-a abătut ca o pacoste pe capul nefericitului Fabbri.

Toată lumea gîndea că acum, după ce s-a scurs atîta timp de la campionatul mondial, Consiliul federal va lua o măsură cu „apă de trandafiri" în ceea ce-l priveşte pe fostul comisar tehnic unic al „Squadrei azzura". Cu atît mai mult cu cît, recent, Fabbri adresase preşedintelui federaţiei, cu un pronunţat ton autocritic, o scrisoare care pe mulţi i-a surprins, cunoscînd firea orgolioasă a „micului napolitan".

Cu toate acestea, aşteptările au fost infirmate, iar sentinţa — în cuvinte crude — sună astfel:

1. Fabbri este desărcinat definitiv din funcţia de comisar tehnic al echipei naţionale, cu data de 30 august 1966. (N.N.: desărcinarea anterioară fusese dată cu titlu provizoriu).

2. Se interzice lui Fabbri orice activitate cu caracter tehnic sportiv pînă la 30 iunie 1967.

Aşadar, după cum se discută în cercurile fotbalistice italiene, atît o sancţiune materială cît şi una morală, dar pe care Fabbri o primeşte nu numai pentru greşelile sale cît şi pentru ale altora.

★

Imediat după cunoaşterea deciziei, l-am căutat pe Fabbri, pentru a-i cere părerile asupra sancţiunii. Foarte afectat, acesta s-a exprimat în cuvinte puţine, rezervate.

— Vă aşteptaţi la o sancţiune atît de gravă?

— Sincer să fiu, nu! Sînt amărît şi profund decepţionat.

— Ce aveţi de gînd? Veţi contesta hotărîrea sau o acceptaţi fără nici o rezistenţă?

— Nu pot spune nimic deocamdată. Avocatul meu va face probabil unele acţiuni, după ce ne vom consulta *(N.N.: La data apariţiei acestor rînduri, se ştie că avocatul lui Fabbri a făcut contestaţie)*

★

Opinia publică italiană care, la început, era, în mare majoritate, împotriva lui Fabbri, privind lucrurile, pur şi simplu, sub raport sportiv, se împarte acum în două. Unii spun că sentinţa e, într-adevăr, severă, dar justă. Alţii afirmă că s-a sărit peste cal, că nu poate fi făcut vinovat un singur om, că mai sînt vinovaţi de eşecul de la Londra şi oameni care continuă să stea în fotoliile federaţiei şi care l-au găsit pe Fabbri „ţap ispăşitor".

Şi, cum o nenorocire nu vine niciodată singură, Fabbri mai are acum şi alte „dureri de cap". Medicul lotului, dr. Fino Fini, încurajat de decizia federaţiei, l-a dat în judecată, pentru motivul că declaraţiile lui Fabbri după C. M. au cuprins afirmaţii compromiţătoare la adresa lui.

Care este adevărul în acest atît de controversat „caz Fabbri?" Poate se va face o dată lumină în această afacere pe care unii, nu o numesc, ca noi, „cazul Fabbri", ci „misterul echipei Italiei la mondialele din Anglia"

CESARE TRENTINI

Bologna, 8 ianuarie

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Bd. Mărăşti 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACŢIE

Constantin Chiriţă, Ştefan Cavaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaş, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor şef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-şef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacţie), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.